

PŘEDSTAVUJEME SEMIFINALISTKU SOUTĚŽE SESTRA SYMPATIE

Sabina Beránková, zdravotní asistent oddělení rehabilitační a fyzikální medicíny ÚVN

„Potřebuji být potřebná.“

Sabina Beránková

Pracuje v Ústřední vojenské nemocnici čtvrtým rokem. Začínala na oddělení hematologie a krevní transfuze, před rokem přestoupila na oddělení rehabilitační a fyzikální medicíny jako zdravotnický asistent. Jejím mottem je Carpe Diem – užívej dne. Věnuje se běhání, airsoftu, zároveň studuje 2. ročník oboru všeobecná sestra na 2. LF UK. „Tohle studium je pro mě cesta k tomu, abych mohla nastoupit do armády a abych se mohla stát vojenskou zdravotní sestrou, to je můj velký sen,“ prozrazuje na sebe v úvodu našeho rozhovoru Sabina

- usměvavá, dobře naladěná. Sálá z ní optimismus a nadšení pro práci. „Chtěla bych se jednou stát součástí polního chirurgického týmu. Sleduji a obdivuji všechny, kdo vyjíždějí do misí. Ráda bych se také v budoucnu nějaké mise zúčastnila. Chci pomáhat tam, kde bude třeba,“ prozrazuje dále. Na otázku, proč přešla z OHKT na ORFM, a jak je rehabilitace blízká k chirurgii, bez dlouhého váhání odpoví: „Ona rehabilitace je s chirurgií propojena. I když to tak na první pohled nemusí vypadat. My se u nás staráme o pacienty po totálních endoprotézách

i po neurochirurgických zákrocích, rehabilitace na práci chirurgů navazuje. Na rehabilitaci je krásná spolupráce s lidmi, je možné vidět výsledky. Chtěla jsem tu pracovat také proto, že mám osobní zkušenost z té druhé strany – můj přítel na ORFM ležel po těžké nemoci. I pro mé studium je to důležité, mám tu přímý kontakt s pacienty, u lůžka, s nemocnými. Na odběrech, kde jsem dříve pracovala, byl skvělý kolektiv, práce mě bavila, ale tam chodili zdraví darovat krev. Tady jsou nemocní, kteří potřebují mou péči. Dává mi to větší obzory.

Rozhovor pak stáčíme k soutěži Sestra sympatie: Co vás přimělo k tomu, že jste se do soutěže přihlásila? „Minulý rok jsem byla na plesu Sestry na sál, a když jsem tam finále soutěže viděla, napadlo mě: co kdybych to zkusila? Konzultovala jsem to s lidmi, na které dám, a ti mi říkali, abych do toho šla. Víte, je to těžké, nerada bych vypadala, jako že jsem namyšlená, nebo že se chci zviditelňovat, to ne. Člověk by měl mít takovou tu zdravou pokoru. Ale moc se mi líbila promenáda v šatech, chtěla bych poznat, jaké to je vést rozhovor s někým známým, zažít na vlastní kůži atmosféru. Moc se mi na té soutěži líbí, že tam nejde primárně o fyzickou krásu, není to o promenádování v plavkách. Do toho bych asi nešla, kdyby tam byla tahle disciplína. Líbí se mi, že je soutěž o sympatiích. Pořád jsem váhala a až v den ukončení registrace jsem se konečně rozhodla, že se přihlásím. Bylo to až na nejposlednější chvíli.“

Sestra sympatie, jak jste řekla, není soutěž vyloženě o krásě, ale o jistém charismu, příjemném vystupování, vztahu k lidem... „To určitě. Myslím si, že každá sestra by měla mít lidi ráda, být empatická, dokázat se vcítit do potřeb pacientů. Soutěž Sestra sympatie je ale také o sportovním založení. I to mě zaujalo. Ráda běhám, sama, bez sluchátek, bez hudby, pro potěšení, a abych mohla poslouchat samu sebe. Je to pro mě duševní hygiena, běžím, kam mě nohy dovedou. Běžela jsem

také Světlušku, v noci, s čelovkou na hlavě, to byl úžasný zážitek. A také jsem běžela půlmaratón, to bylo hodně náročné. Světluška byla kouzelná v tom, že si každý běží svým tempem, noční krajinou. Když se podíváte za sebe, vidíte roj světél, to je takové tajemné – a navíc běžíte pro dobrou věc. Také hraju airsoft. Je to bojový sport, lidé si to pletou s paintballem. Je to sice trochu podobné, ale airsoft se zaměřuje více na taktiku. Nedávno jsem byla na aliančním cvičení, jediná žena se čtyřiceti muži. Byla to příjemná změna, v práci se pohybuji v převážně ženském kolektivu. Člověk si úplně vyčistí hlavu, zároveň je to akční a adrenalin já potřebuji.“ Při dotazu, jak by se charakterizovala, co pěkného by

o sobě Sabina prozradila, trochu znejistí: „Jsem vždycky v rozpacích, když mám o sobě něco říkat. Ale – určitě potřebuji být potřebná. Moc mě těší pomáhat druhým, dělá mi to radost. Nemusí to být vůbec materiální pomoc. Umím naslouchat, vnímat, vyjádřit sounáležitost, odpovídat na otázky, pokud je to v mých silách. Hodně lidí právě takovou pomoc potřebuje a mě dělá radost ji poskytovat.“

Mgr. Jitka Zinke
foto: archiv ÚVN

Více informací o soutěži získáte na:
www.sestrasympatie.cz
Můžete také hlasovat pro svojí favoritku, třeba právě pro Sabinu Beránkovou.

